

НА ОТЦА

Аз само искам да се радваш, че ме има,

че ходя в път, от Теб предначертан.

Искам с любов и вяра през бурите в живота да премина,
а след това при нозете на Сина да бъда в святия небесен храм.

Благодаря, че пожелал Си да ме създадеш
и при невежа упоритост пак от мен не се отказваш.
Благодаря Ти, че в сърцето ми успял Си да съзреш
надежда да ме промениш, защото ме обичаш.

Небесни Отче, мой небесен Татко,
искам да радвам Твоите добри очи.
Времето човешко е до непредвидимост кратко,
моля Те с мен бъди в моите битки, победи и мечти.

26.12.2000 г.

гр. София

Автора: Вера Павлова